

Baberti Dergisi / Journal of Babarti

e-ISSN: 3023-4107

Sayı: 21 / 2025 - Haziran

Hadisler Işığında Zulüm ve Zalimlerin Kötü Akıbeti

-Gazze Mezalimi Örneğinde-

*The Evil Fate of Oppression and Oppressors in The Light of Hadith -In The Case of
The Gaza Atrocity-*

Abdulvehhab GÖZÜN

Doç. Dr., Gümüşhane Üniversitesi, İlahiyat Fakültesi, Temel İslam Bilimleri
Bölümü, Hadis Ana Bilim Dalı.

Samsun / Türkiye

*Associate Professor, Gumushane University, Faculty of Divinity, Department of
Basic Islamic Sciences, Division of Hadith.*

Gumushane / Türkiye

abdulvehhabgozun29@gmail.com

Makale Bilgisi / Article Information

Makale Türü / Article Type: Araştırma Makalesi / Research Article

Geliş Tarihi / Date Received: 7 Nisan / 7 April 2025

Kabul Tarihi / Date Accepted: 23 Haziran / 23 June 2025

Yayın Sezonu / Pub Date Season: Haziran / June

Atıf / Citation: Abdulvehhab Gözün, "Hadisler Işığında Zulüm ve
Zalimlerin Kötü Akıbeti -Gazze Mezalimi Örneğinde-" *Baberti Dergisi*, 21
(Haziran / 2025): 1-26.

DOI: 10.47098/babertidergisi.1671553

The authors own the copyright of their work published in the journal and their work is published under the CC BY-NC 4.0 license.

Öz

İlk insanlardan itibaren yeryüzünde adalet ve zulüm, bu iki ilkeye bağlı olarak da âdil ve zalim kimseler varlıklarını sürdürmüşlerdir. İnsanlık tecrübesi adalet ve zulüm ekseninde şekillenmiş; bu bağlamda, âdil ve zalim kimseler daima varlık göstermiştir. Tarih boyunca zaman ve mekânın değişmesiyle birlikte, adalet terazisinin kefeleri farklı yönlerde ağır basmış; kimi zaman adalet, kimi zaman ise zulüm üstün gelmiştir. Bu hakikat, kuşkusuz günümüz için de geçerliliğini korumaktadır. Sözü edilen gerçekliğin en büyük şahitlerinden biri 7 Ekim 2023 tarihinde şiddetini artıran ve hâlâ süren Gazze mezâlimidir. İcra edenleri ise hemen hemen herkesçe bilindiği üzere İsrail'deki siyonist rejim ve destekçileridir. Binaenaleyh araştırmada, Gazze mezâliminin insanî, vicdanî ve İslâmî dürtüsüyle, zulmün çirkin yüzü ve zalimlerin kötü âkabeti ortaya konulmaya çalışılacaktır. Bu amaçla mezkûr konu, Kur'an'ın yanı sıra özellikle sünnet üzerinden ilgili âyetler ve hadisler tespit ve tahlil edilerek doküman analizi yöntemiyle ele alınacaktır. Hadis kaynakları Kütüb-i Tis'a ile sınırlı tutulacaktır. Ayrıca rivayetlerin yorumlarında yer yer hadis şerhlerine de başvurulacaktır. Sonuç kısmında, zulme ve zalimlerin kötü akıbetine dair araştırma boyunca elde edilen bulgulara kısaca işaret edilip Gazze mezâlimi gibi zulümlerin yeryüzünden kaldırılabilmesi için Müslümanların yerine getirmeleri gereken bazı sorumluluklardan söz edilecektir.

Anahtar Kelimeler: Hadis, Zalim, Siyonist, Mazlum, Gazze.

Abstract

Since the beginning of humanity, justice and cruelty have existed on earth, and just and cruel people have existed based on these two principles. Human experience has been shaped around justice and cruelty; in this context, just and brutal people have always existed. Throughout history, with the change of time and space, the scales of justice have weighed in different directions; sometimes justice, sometimes cruelty, has prevailed. One of the greatest witnesses to this is the Gaza atrocities that escalated on October 7, 2023, and are still ongoing. As is known by almost everyone, those who carried this out are the Zionist regime in Israel and its supporters. Accordingly, in this research, the human, conscientious, and Islamic motivations of the Gaza atrocities, the ugly face of oppression, and the dire fate of the oppressors will be revealed. For this purpose, the document analysis method will address the subject by determining and analyzing the relevant verses and hadiths through the Quran, especially the Sunnah. Hadith sources will be limited to Kutub-i Tis'a. In addition, hadith commentaries will be used occasionally to interpret the narrations. In conclusion, the findings obtained throughout the research regarding oppression and the dire fate of oppressors will be briefly pointed out, and some of the responsibilities that Muslims must fulfill to eliminate oppressions such as the Gaza atrocities from the face of the earth will be mentioned.

Keywords: Hadith, Oppressor, Zionist, Oppressed, Gaza.

Giriş¹

Zulüm, “bir şeyi artırmak veya eksiltmekle, vaktinden ya da mekânından saptırmakla kendisine has olan yerin dışına koymak” demektir. Ayrıca hukuk sınırlarını aşmak anlamına da gelmektedir. Söz konusu taşkınlık az ya da çok olabilir. Bu nedenle hem büyük günah hem de küçük günah için zulüm kavramı kullanılmaktadır. Aralarında büyük fark olsa da İblis zalim olduğu gibi Hz. Âdem ile eşi de zulme düşmüştür.² “Ey Rabbimiz! Biz nefislerimize zulmettik. Şayet sen bizi bağışlamazsan ve bize merhamet etmezsen, elbette biz kesinlikle zarara uğrayanlardan oluruz.” âyeti³ bunu dile getirmektedir.

Âlimler zulmü üç kısma ayırmışlardır: Birincisi; insanla Allah (c.c.) arasındaki zulümdür. Kul itaat edilmeyi hak eden Rabbine isyan ettiğinde ona karşı haksızlık yapmış ve zulme düşmüş olur. Zikredilen zulmün en büyüğü küfür, şirk ve nifaktır. Bu sebeple Kur’an’da, “Muhakkak şirk elbette ki büyük bir zulümdür.”⁴ buyurulmuştur. İkincisi; insanla diğer insanlar ya da varlıklar arasındaki haksızlıklardır. Kişi başkalarının hukukuna riayet etmediğinde onlara karşı haksızlık yapmış olduğundan böyle bir zulüm işlemiş olur. “...Muhakkak o zalimleri sevmez.” diye biten âyetlerde⁵ vb. daha çok kastedilen kısımdır. Üçüncüsü; insanla nefsi arasında olandır. Kişinin kendisine karşı işlemiş olduğu haksızlıkları ifade etmektedir. “Onlardan nefisine zulmeden vardır.”⁶ “...Nefsime zulmettim...”⁷ “...Her kim bunu yaparsa muhakkak nefisine zulmetmiş olur...”⁸ gibi âyetlerde sözü edilen zulüm türüdür.⁹

Zulüm bu şekilde üç kısım olsa da aslında mealen ilk iki kısım üçüncü kısma dahildir. Zira nihayetinde onların vebali de zulmeden insana dönmektedir. Sonuç olarak her üç zulüm türüyle aslında insan kendisine haksızlık yapmaktadır. Türkçemizdeki anonim sözlerden olan, “Eden kendine eder.” atasözü bu hakikati veciz bir şekilde dile getirmektedir. Binâenaleyh bazı âyetlerde farklı münasebetlerle zalimlerden söz edildikten sonra, “Allah (c.c.) onlara zulmetmemiştir. Bilakis onlar kendilerine zulmediyorlardı.”¹⁰ ya da “Onlar bize zulmetmediler. Bilakis kendilerine

¹ Bu makale, 24-25 Ekim 2024 tarihli VI. Uluslararası Sosyal Bilimler (Saraybosna) Kongresi’nde sözlü sunumu yapılan bildirinin tam metin olarak hazırlanmış halidir.

² Ebü’l-Kasım el-Hüseyn b. Muhammed Râgıb el-İsfahânî, *el-Müfredât fî Ğarîbi’l-Kur’ân*, thk. Safvân Adnân ed-Dâvûdî (Dımaşk: Dârü’l-Kalem, 1412), 537.

³ el-A’râf 7/23.

⁴ Lokmân 31/13.

⁵ Âl-i İmrân 3/57, 140; eş-Şûrâ 42/40.

⁶ el-Fâtır 35/32.

⁷ el-Kasas 28/16.

⁸ el-Bakara 2/231.

⁹ Râgıb el-İsfahânî, *el-Müfredât*, 538.

¹⁰ en-Nahl 16/33.

zulmediyorlardı."¹¹ buyurulmuştur. Dolayısıyla zalimler kendi iç dünyalarında veya çevrelerinde zulüm ile elde ettikleri dünyevî her şeyin yanlarına kâr kaldığını/kalacağını zannetseler bile akıbetinde tüm bunlar, Allah (c.c.) katında müsemmâ (takdir edilmiş) ecel (vakit) geldiğinde nihaî olarak onların başına büyük sıkıntılar açacaktır. *"Şayet Allah (c.c.) insanları zulümleri yüzünden hemen cezalandırırsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları belirlenmiş bir süreye kadar (ecelin müsemmâ) erteler. Ecelleri geldiği zaman ise ne bir an geri kalabilirler ne de öne geçebilirler."*¹² gibi âyetler bu gerçekliği apaçık ortaya koymaktadır.

Araştırmada, en azından tarihe not düşebilmek amacıyla, çok öncesinde başlayan, ancak 7 Ekim 2023 tarihinde Gazze'de dozunu iyice artıran, bugün de Filistin'in diğer kısımlarına, Lübnan ve Suriye topraklarına taşan Siyonistlerin yaptığı büyük zulümlerin kötü akıbetlerine temas edilecektir. Zulmün mezkûr üç kısmından ikincisi, Kur'an'ın yanı sıra özellikle sünnet üzerinden ele alınıp zulmün mahiyeti ve zalimlerin hem dünyada hem de âhirette başlarına gelebilecek felaketler ortaya konulacaktır. Ayrıca zalimlerden ya da direkt destekçilerinden olmamakla beraber, onların zulmüne engel olabilmek ve mazlumların başta yaşam hakkı olmak üzere hak ettikleri her tür hakkı kendilerine sağlamak için yardım etmeye gücü yetenler bulunmaktadır. Fakat bunlar farklı bahanelerle geri durarak, zalimlere dolaylı destek sunmaktadırlar. Bu kişilerin vahim durumu da aynı çerçevede araştırmada tespit edilmeye çalışılacaktır. Araştırmada dünyanın gündeminde şu günlerde geniş bir yer tuttuğu için Filistin-Gazze mezâlimi örneklem olarak seçilmiş olsa da zulüm ve zalimlerin kötü âkıbeti genel olarak ele alınıp değerlendirilecektir.¹³ Zira Doğu Türkistan gibi dünyanın başka coğrafyalarında da benzer zulümler başka zalimler tarafından işlenmektedir. Meselenin özellikle hadisler ışığında incelenmesi hedeflendiği için literatür olarak temel hadis eserlerinden *Kütüb-i Tis'a* birinci derecede araştırmanın kaynaklarını oluşturacaktır. Ancak ihtiyaç oldukça tabiatıyla Kur'an'ın ilgili âyetlerine de başvurulacaktır. Başlıklandırma konuya dair

¹¹ el-Bakara 2/57.

¹² en-Nahl 16/61

¹³ Hiç şüphesiz başka açılardan Gazze ve Filistin meselesini ele alıp inceleyen birçok akademik çalışma bulunmaktadır. Örneğin bk. Turgut Turhan, "Uluslararası İnsancıl Hukuk ve İsrail'in Gazze Harekatı", *İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi* 41 (Ekim 2009), 161-181; Furkan Duman, "Gazze Deniz Ablukası", *Uluslararası Afro-Avasya Araştırmaları Dergisi* 1 (2016), 1-13; Burak Çakırca, "Batı'nın Değer Sorununa Bir Örnek Olarak Gazze", *Ombudsman Akademik Özel Sayı* 2 Gazze (2024), 511-534; Veysel Babahanoğlu, "İsrail'in 'Yerleşimci' Politikası ve Filistin'e Yansımaları: Gazze Saldırıları", *Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 20/1 (2024), 175-196. Ülkemizde Kudüs şairi olarak da tanınan Nuri Pakdil'in Filistin ve Kudüs'e dair çalışmaları ise işaret ve izaha ihtiyaç duymayacak kadar bilinmektedir.

seçilen hadislerin içeriğinden hareketle yapılacaktır. Ayrıca bunların izahında kimi hadis şerhlerinden de istifade edilecektir.

1. Allah'ın (c.c.) Kendisine de Haram Kıldığı Tek Yasak: Zulüm

Zulmün ne denli büyük bir kötülük olduğunu ortaya koyan en önemli yönlerinden birisi, yaratıcının, insanların yanı sıra bizzat kendisine de haram kıldığı tek yasak olmasıdır. Öncelikle Kuran'da Allah (c.c.) kendisinden bahisle, *"Muhakkak Allah (c.c.) zerre ağırlığına zulmetmez."*¹⁴, *"...Rabbin hiçbir kimseye zulmetmez."*¹⁵ buyurmaktadır. Kimi âyetlerde ise edilgen bir sığayla insanlardan söz edilerek, *"Öyle bir günden sakının ki, o gün hepiniz Allah'a döndürülüp götürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı amellerin karşılığı verilecek ve onlar asla zulmedilmeyeceklerdir."*¹⁶ ya da *"(Fetîl) sicim (bükülmüş incecik bir ip) kadar ¹⁷ / (nakîr) hurma çekirdeğinin oyuğu kadar ¹⁸ zulmedilmeyiz."* buyurulmaktadır. Dolayısıyla mezkûr vb. birtakım âyetlerden her şeyi yapmaya muktedir olduğu halde ilahî adaletin tecellisi olarak Allah'ın (c.c.) hem dünyada hem de âhirette asla zulmetmediği/zulmetmeyeceği nas olarak anlaşılmaktadır.

Kur'an'a paralel olarak sünnet de bu hakikati açıkça ortaya koymaktadır. Örneğin Allah'ın (c.c.) tüm kullarına, *"Ey kullarım!"* diye on büyük nida ile seslendiğini ifade eden hadis-i kutsînin ilk ve en önemli çağrısı konu bağlamında çok manidar bir hadistir. Nitekim Ebû Zer'den rivayet edilen bu hadis-i kutsî şöyle başlamaktadır: *"Ey kullarım! Muhakkak ben zulmü kendime haram kıldım. Sizin aranızda da onu haram kıldım. Dolayısıyla asla birbirinize zulmetmeyin..."*¹⁹ Araştırmalarımıza göre başka hiçbir günah için bu tür bir ifade Kur'an ve sünnette kullanılmamıştır.

Kâdî İyâz'ın da (ö. 544/1149) ifade ettiği gibi, Allah'ın (c.c.) kendisine zulmü haram kılmasından maksat, onun bundan münezzeh olması ve zulmün kendisinden sudûr etmesinin muhal olmasıdır. Zira zulüm, konulan sınırları ve çizilen çizgileri aşmakla olur. Allah'ın (c.c.) fevkinde onun için bir hudut koyacak ve çizgi çezecek (hâşâ) hiçbir kimse yoktur ki Allah (c.c.) bunu aşarak zalim olsun ya da onun fevkinde kendisine itaat etmesini (hâşâ) hak eden biri de yoktur ki Allah (c.c.) için haram ya da helal koysun. Ancak bir şeyi haram kılmak, ondan geri durmayı iktiza eder. Bu nedenle Allah (c.c.)

¹⁴ en-Nisâ 4/40.

¹⁵ el-Kehf 18/49.

¹⁶ el-Bakara 2/281. Benzer âyetler için bk. el-En'âm 160; Yûnus 47, 54; ez-Zümer 69; el-Câsiye 22.

¹⁷ en-Nisâ 4/49.

¹⁸ en-Nisâ 4/124.

¹⁹ Ebû'l-Hüseyn Müslim b. el-Haccâc Müslim, *Sahîhu Müslim* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1413/1992), "el-Birr ve's-Sıla ve'l-Âdâb", 55 (No. 2577).

zulümden münezzehe oluşunu mecazen tahrîm lafzıyla ifade etmiştir.²⁰ Böyle olsa da Allah'ın (c.c.) zulmün durumunu bu beyan türüyle ifade etmesi onun ne kadar vahim bir kötülük olduğunu ortaya koymaktadır.

İbn Hübeyre'nin (ö. 560/1165) hadisin şerhinde kullandığı şu ifade Siyonist zalimlerin ideolojisi bağlamında dikkate değerdir: "Dolayısıyla Allah (c.c.) kendisi için dahi kullarına zulmetmez. Başkaları için onun kullarına zulmedeceğini birileri nasıl zannedebilir? Onun için devamında, *"Asla! Birbirinize zulmetmeyin!"* buyurmuştur.²¹ Zira Gazze katliamını uygulayan Siyonistler ve destekçileri kendilerini, Kur'an'da da ifade edildiği gibi²² Allah'ın (c.c.) çocukları ve sevgilileri diye seçip diğer toplumlara üstün kıldığı bir topluluk olarak gördükleri için başkalarına zulmetme hakkına ve ayrıcalığına sahip olduklarını düşünmektedir.

Yahudi ırkçılığı olarak nitelenebilecek olan bu düşünce iki temel üzerine bina edilmektedir. Bunlardan birincisi din diğeri ise etnik aidiyettir. Bunda "Yaratıcı'nın Tevrat'ta Yahudileri seçilmiş veya kutsal halk gördüğü"²³ iddiasının etkisi oldukça yüksektir. Bu sebeptendir ki, Yahudi dini terminolojisinde etnik ve dini aidiyet bir bütün olarak ele alınmaktadır.²⁴

Bu üstünlük zanlarınca başkalarına zulmetme imtiyazını onlara vermektedir. Bu batıl ideolojinin temel kaynağı ise bizzat elleriyle tahrif ettikleri Tevrat'tır. Buna göre İsrail'in tanrısı şöyle buyurmaktadır: "Şimdi git, Ameliki vur ve onların her şeyini tamamen yok et, onları esirgeme; erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini öldür."²⁵ Yani düşman gördüğünün masum olup olmaması seni onu yok etmekten alıkoymasın. Ona ait her şeyi imha edebilirsin. Böyle acımasız bir inancın batıl olması bir tarafa Allah'ın (c.c.) yüce zatı için dahi yapmayacağı zulmü kayırmacılıkla kendilerine reva göreceğini düşünmeleri kelimelerin ifade etmekte âciz kaldığı bir sapkınlık türüdür.

Mazlumlar açısından bakıldığında ise, öncelikle insan için aslolan hem başkalarına zulmetmemek hem de başkaları tarafından zulmedilmemektir. Nitekim faizin haram kılınışıyla ilgili âyetlerin birinde Allah (c.c.) bu ilkeyi

²⁰ Ebü'l-Fazl İyâz b. Mûsâ b. İyâz el-Yahsûbî Kâdî İyâz, *İkmâlü'l-mu'lim bi fevâidi Müslim*, thk. Yahyâ İsmâîl (Mısır: Dârü'l-Vefâ, 1419), 8/46.

²¹ Ebü'l-Muzaffer Avnüddîn Yahyâ b. Muhammed b. Hübeyre eş-Şeybânî ed-Dûrî, *el-İfsâh an me'âni's-sihâh*, thk. Fuâd Abdülmün'im Ahmed (Riyad: Dârü'l-Vatan, 1417), 2/185.

²² el-Mâide 5/18.

²³ bk. Tevrat, Yasanın Tekrarı 7:6-13, 26:19; II. Samuel 7:23

²⁴ Yahudi ırkçılığı hakkında detaylı bilgi için bk. Zafer Balpınar, "Yahudi Milliyetçiliğinin Güç Kullanımı Üzerinden İsrail'in Güvenlik Anlayışına Olan Etkisi" *Akademik Ortadoğu Dergisi*, 7/1 (2012), 80-99.

²⁵ bk. Tevrat, Yasanın Tekrarı 7:6-13, 26:19; I. Samuel 15: 2-3.

şöyle ortaya koymaktadır: "...Eğer tövbe ederseniz (borçluya verdiğiniz) ana paralarınız/sermayeleriniz sizindir. (Böylece) ne (başkalarına) zulmedersiniz ne de (başkaları tarafından) zulmedilmiş olursunuz."²⁶ Bu nedenle hakkını savunmak amacıyla zalime karşılık veren ve bu uğurda öldürülen kişinin şehit olduğunu Hz. Peygamber (s.a.v.), Abdullah b. Amr'dan rivayet edilen şu hadiste dile getirmektedir: "*Malını savunurken öldürülen kişi şehittir.*"²⁷ Dolayısıyla kişi öncelikle başkalarına zulmetmekten sakınmalıdır. Ancak aynı zamanda gücünün yettiği kadar da kendi hakkını savunmalıdır.²⁸ Bu uğurda hayatını kaybedecek olursa şehâdet derecesine kavuşmuş olur. Gazze ve Filistin'de zalim Siyonistlere karşı yaşam hakkını ve mukaddesâtını savunmak için mücadele veren, gerektiğinde de şehit düşen Müslümanlar bunun günümüzdeki canlı örneklerindendir.

Bununla birlikte kişi, bazen bu tür ağır bedelleri göze alamayarak zulüm karşısında pasif direnişi veya sabırlı bir tutumu tercih edebilir. Zulümden kaçıp başka ülkelere sığınan mazlumlar böyledir. Dinde bu da meşru bir ruhsat olarak kabul edilmektedir. Nitekim Kur'an'da beyan edildiği gibi, zaruret halinde mümin zahiren imanından dahi taviz verebilir.²⁹

Zalim olmaya gelince kişi kin, nefret, öfke, çıkar vb. meşru olmayan nedenlerle başkalarına zulmetmeye yeltenir. Nedeni ne olursa olsun zalim olmak dinde kesinlikle yasaklanmıştır. Bu sebeple Mâide sûresinde, Müminlere benzerine pek rastlanmayan şu uyarılar yapılmıştır: "...Sizi Mescid-i Haram'dan alıkoydular diye bir kavme olan kininiz, asla sizi (onlara karşı) haddi aşmanıza sürüklemesin..."³⁰ "...Bir kavme olan kininiz sizi (onlara karşı) adaletsiz davranmaya asla sürüklemesin..."³¹

Bu âyetler insan haklarının zirvesini temsil etmektedir. Zira Müslümanlara, bir sebeple buğz ettikleri düşmanlarına dahi asla zulmetmemeleri, onlara karşı hiçbir şekilde adaletsiz davranmamaları salık verilmiştir. Söz gelimi, güç dengelerinin çağımızda tam tersine dönüp Yahudiler başta olmak üzere kâfirlerin değil de Müslümanların eline geçtiğini farz edelim. Böyle bir durumda söz konusu zulümleri kendilerine reva gören kişilere, masum çocuklarını öldürmek gibi hak ettikleri cezanın dışında,

²⁶ el-Bakara 2/279.

²⁷ Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl el-Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî* (İstanbul: Çağrı Yayınları, 1413), "Mezâlim", 34 (No. 2348).

²⁸ Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, "Mezâlim", 34 (No. 2348).

²⁹ en-Nahl 16/106.

³⁰ el-Mâide 5/2.

³¹ el-Mâide 5/8.

intikam duygusuyla zulme varan yöntemlere asla yeltenmemeleri Müslümanlara yaratıcı tarafından kesin bir dille emredilmektedir.

2. En Büyük Yedi Günahın Zulmün Türlerinden Olması

Zulmün vahametini ortaya koyan hususlardan biri de en büyük yedi günahın tamamının zulüm içermesidir. Nitekim Ebû Hüreyre'den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.), *"Helak edici yedi büyük günahтан sakının!"* buyurunca oradakiler, *"Ey Allah'ın Rasûlü! Bunlar nedir?"* diye sordular. O şöyle cevap verdi: *"Allah'a (c.c.) şirk koşturmak, sihir, haksız yere Allah'ın (c.c.) haram kıldığı cana kıymak, faiz yemek, yetimin malını yemek, düşmanla karşılaşıldığında savaştan kaçmak, iffetli, inançlı ve (kendi halinde ne olup bittiğinden) bihaber olan kadınlara zina iftirasında bulunmaktır."*³²

Nevevî'nin (ö. 676/1277) dediği gibi *kebâir* diye nitelenen başka büyük günahlar olsa bile içlerinde en çirkinleri hadiste zikredilen yedi büyük günah olduğu ve kimileri tarafından çokça işlendiği için onlar *mûbikât* (*helak/perişan edici*) sıfatıyla birlikte anılmışlardır.³³ Ayrıca bu günahlar, İbn Hacer (ö. 852/1449) gibi bazı âlimler tarafından, *ekberu'l-kebâir* (*büyük günahların en büyükleri*) olarak vasıflandırılmışlardır.³⁴ Görüldüğü üzere bu yedi günahтан birincisi Allah'a (c.c.) karşı işlenen ve Kur'an'da büyük zulüm diye nitelendirilen şirktir. Diğer altısı ise kulların hukukuna taalluk eden ve zulmün türlerinden olan büyük günahlardır. Dolayısıyla en büyük günahlar olmalarının temelinde zulüm içermeleri yatmaktadır.

Hadisi Gazze mezâlimi bağlamında değerlendirdiğimizde, Siyonist zalimlerin ve destekçilerinin zikredilen yedi büyük günah içerisinde kul hakkına tecavüzü içeren altı günahтан özellikle, *haksız yere Allah'ın (c.c.) haram kıldığı cana kıymak, faiz yemek ve yetimin malını yemek* günahlarını irtikap ettiklerini söylemek mümkündür.

3. Zulüm ile Zulmetin (Karanlığın) Köken İlişkisi

Zulüm kelimesi ile *karanlık* anlamına gelen *zulmet* sözcüğü türdeşler. Zira ikisi de z-l-m aslından istikak etmiştir. Bu nedenle aralarında köken birliği bulunmaktadır.³⁵ Dolayısıyla zıddı olan adalet, nuru yani aydınlığı temsil ettiği gibi zulüm de zulmeti, yani karanlığı temsil etmektedir. Bu

³² Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, "Vesâyâ", 24 (No.2610).

³³ Ebû Zekerıyyâ Yahyâ b. Şeref en-Nevevî, *el-Minhâc şerhu Sahîhi Müslim b. el-Haccâc* (Beyrut: Dârü İhyâi't-Türâsi'l-Arabî, 1392), 2/84.

³⁴ Ebü'l-Fazl Şihâbüddîn Ahmed b. Ali b. Muhammed el-Askalânî İbn Hacer, *Fethu'l-bârî bi şerhi'l-Buhârî*, thk. Muhammed Fuâd Abdülbâkî (Mısır: el-Mektebetü's-Selefiyye, 1380), 11/557.

³⁵ Ebü'l-Bekâ Eyyûb b. Mûsâ el-Hüseynî el-Kırımî el-Kelevî, *el-Külliyât*, thk. Adnân Derviş-Muhammed el-Misrî (Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, ts.), 595.

bağlamda Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: “Zulümden sakının! Zira şüphesiz zulüm kıyamet günü zulümâtıdır (karanlıklardır). Şuhhtan (hırstan/cimrilikten/kıskançlıktan/bencillikten) sakının! Zira kuşkusuz şuhh, sizden öncekileri helak etti. Bu, onları birbirlerinin kanını akıtmaya ve kendilerine haram kılınanları helal saymaya sevk etmiştir.”³⁶

İbn Battâl'ın (ö. 449/1057) aktardığına göre hadisin şerhinde Ebü'l-Kâsım el-Mühelleb (ö. 435-6/1043-4) rivayette zikredilen zulümâtın kalp körlüğü anlamına gelebileceği gibi göz körlüğü manasına gelmesinin de muhtemel olduğunu söylemiştir.³⁷ Zira zulmün kaynağı kalpteki zulmettir. Zalimin kalbi, hidayetin nuruyla aydınlanmış olsaydı işin sonunda başına gelebilecekleri düşünür ve zulümden geri dururdu. Müttakiler dünyada kazandıkları takvanın nuruyla cennete doğru yol alırlarken, zalimlerin zulümden elde ettikleri zulümât kendilerini kuşatır.³⁸

Bazı şârihler zulümâtı; zorlukların, korkunçlukların ya da cezaların kastedilmiş olabileceğini ifade etmişlerdir. Dolayısıyla zalimler yaptıkları zulümler nedeniyle âhirette art arda kendilerini yakalayan zulmetler içerisinde olacaklardır.³⁹ Birinden diğerine geçip duracaklardır. Bu sarmal içinde kalacaklardır. Diriliş, haşır, bekleyiş, hesap, mîzan, amel defterleri, sırat ve nihayetinde cehennem gibi ahiretin merhalelerinin her birinde zulmet, yani büyük çile ve azap içinde kalacaklarına işaret edilmektedir. Başka günahları olanlar, kendi durumuna göre kimi aşamalarında sıkıntılı, bazılarında ise daha rahat olmaları mümkün iken onlar için tümünde zorluk olacağı anlaşılmaktadır.

Zulmün büyüklüğü oranında zulmetin de kesâfeti hiç şüphesiz artmaktadır. Günümüzdeki Siyonist zalimlerin mazlum Filistin halkına uyguladıkları zulümlerin kendileri için âhirette sebebiyet vereceği zulümâtın ne denli şiddetli olacağını öngörmek mümkündür. Binlerce çocuk ve kadın başta olmak üzere nice masumların kanlarını hunharca dökmeleri bunun en büyük şahitlerindendir. Böyle devam etmeleri halinde günün birinde dünyada da yaptıklarının cezasını kısmen de olsa görmeye başlayacakları ayrıca kendileri için kaçınılmaz bir sonudur.

³⁶ Müslim, *Sahîhu Müslim*, “el-Birr ve’s-Sıla ve’l-Âdâb”, 56 (No. 2578).

³⁷ Ebü'l-Hasen Ali b. Halef b. Abdilmelik el-Bekrî İbn Battâl el-Kurtubî, *Şerhu Sahîhi'l-Buhârî*, thk. Ebû Temîm Yâsir b. İbrâhîm (Riyad: Mektebetü'r-Rüşd, 1423), 5/576.

³⁸ Ebü'l-Ferec İbnü'l-Cevzî Cemâlüddîn Abdurrahmân b. Ali b. Muhammed el-Cevzî, *Keşfü'l-müşkil min hadîsi's-Sahîhayn*, thk. Ali Hüseyin el-Bevvâb (Beyrut: Dârü'l-Vatan, ts.), 2/559.

³⁹ Ebü'l-Abbâs Ahmed b. Ömer b. İbrâhîm el-Kurtubî, *el-Müfhim li mâ eşkele min tellâhi kitâbi Müslim*, thk. Muhyiddîn Dîb Mîstû-v.dr. (Dimaşk: Dârü İbn Kesîr, 1417), 6/556.

4. Zalimlere Engel Olmayan İnsanlığın Kötü Âkıbeti

İslâm insanlara başkalarına zulmetmemelerini salık vermesinin yanı sıra zulmedenlerin varlığını gördüklerinde ya da bir şekilde öğrendiklerinde zalimlere engel olmalarını da emretmiştir. Bu anlamda Câbir'den rivayet edilen şu hadis ve kıssa çok manidardır: *“Deniz (Habeşistan) muhacirleri Rasûlullâh’a (s.a.v.) geri dönünce onlara, ‘Habeş toprağında gördüklerinizden acayip bulduklarınızı bana anlatır mısınız?’ deyince onlardan genç bir grup, ‘Evet, ey Allah’ın Rasûlü!’ deyip tanık oldukları şu hadiseyi anlattılar: ‘Bir ara oturuyorduk. Yaşlı rahibelerinden bir ihtiyar kadın yanımızdan geçti. Başının üstünde bir su testisi taşıyordu. Oradaki insanlardan bir genç, yanından geçtiği sırada bir elini kadının iki omuzunun arasına koyarak sırtından onu itiverdi. Bunun üzerine kadın dizleri üzerine yere doğru düştü ve başındaki testi kırıldı. Ardından ayağa kalkıp doğrulunca o gence yönelip şöyle seslendi: ‘Ey gaddar! Allah (c.c.) kürsüsünü koyduğu, ilk ve son (tüm) insanları bir araya topladığı, eller ve ayaklar onların yapıyor olduklarını dile gelip anlattığı zaman sen hatanın farkına varacaksın. Benim durumum ile senin durumunun yarın onun katında nasıl olacağını öğreneceksin.’ Bu olayı dinledikten sonra Hz. Peygamber (s.a.v.), ‘(O kadın) doğru söyledi, doğru söyledi. Güçlülerinden zayıflarının hakkı alınmayan bir ümmeti Allah (c.c.) nasıl mukaddes (kutsal) kılar/kutsar/temizler.’ buyurdu.”*⁴⁰

Hz. Peygamber (s.a.v.) kendi uygulamasıyla da İslâm’ın bu hassasiyetini ortaya koymuştur. Örneğin bir rivayete göre Ebû Saîd el-Hudrî şöyle bir olay aktarmaktadır: *“Alacaklı olan bir bedevî Hz. Peygamber’e (s.a.v.) gelip ondan borcunu istedi. Ancak isterken biraz sert davrandı. Hatta ona, ‘Bana ödeyinceye kadar sana zorluk çıkaracağım!’ deyince, ashap onu azarlayarak, ‘Sana yazıklar olsun! Kimle konuştuğunu biliyor musun?’ dediler. O, ‘Kuşkusuz ben sadece hakkımı talep ediyorum.’ dedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) ashabına sitem ederek, ‘Siz hak sahibiyle birlikte olmalı değil miydiniz?’ buyurdu. Sonra Havle bnt. Kays’e haber gönderip ona, ‘Yanında hurma varsa bize borç verir misin? Daha sonra bize hurma gelince sana olan borcumuzu öderiz.’ buyurdu. O, ‘Evet, (anam) babam sana feda olsun ey Allah’ın Rasûlü!’ dedi ve ona borç verdi. O da bedevîye borcunu ödedi ve ona yemek yedirdi. Bedevî, ‘Vefa gösterdin, Allah da (c.c.) sana vefa gösterecek (mükâfatını bol versin).’ dedi. Ardından Hz. Peygamber (s.a.v.), ‘İşte seçkin insanlar böyle olur. İçindeki zayıf insanların hakkını kem küm etmeden alamadığı bir ümmet (topluluk) mukaddes olamaz.’ buyurdu.”*⁴¹

⁴⁰ Ebû Abdillâh Muhammed b. Yezîd İbn Mâce el-Kazvîni, *Sünen*, thk. Şuayb el-Arnaût-v.dr. (Beyrut: Dârü’r-Risâleti’l-Âlemiyye, 1430), “Fiten”, 20 (No. 4010). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin sahih li gayrihi olduğunu söylemiştir.

⁴¹ İbn Mâce, *Sünen*, “Sadakât”, 18 (No. 2426). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin sahih olduğunu ifade etmiştir.

Bu rivayette en dikkat çekici olan husus, Hz. Peygamber'in (s.a.v.) kendisini hak sahibi olan bedevîye karşı savunmak isteyen ashabına gösterdiği tepki ve yaptığı sitemdir. Zira insanlarda kendi sevdiklerini ve yakınlarını haksız da olsalar savunma eğilimi vardır. Adaletin en üst noktasını temsil eden Hz. Peygamber (s.a.v.) böyle bir tutumun asla İslâm'ın ruhuyla bağdaşmadığını hem sözlü hem de uygulamalı olarak tüm insanlığa göstermiştir.

Son olarak Hz. Ebû Bekir'den rivayet edilen bir rivayet, güçleri yettiği halde zalimlere farklı bahanelerle engel olmayanların başlarına gelebilecek felaketi açıklamaktadır. O bir seferinde şöyle seslenmiştir: *"Ey insanlar! Muhakkak siz şu âyeti (yanlış yorumlayarak) okuyorsunuz: 'Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız yoldan sapan kimse size zarar veremez...'"*⁴² Halbuki ben Resûlullah'ın (s.a.v.) şöyle buyurduğunu işittim: *'Kuşkusuz insanlar zalimi gördüklerinde onun (zulmeden) iki elini yakalamazlarsa (zulmüne engel olmazlarsa) Allah'ın (c.c.) azabını onlara umumileştirmesi yakın olur.'"*⁴³

Rivayette sözü edilen âyette, insanların çoğunun ya da bir kısmının dalâlette olması, kişi için onların peşlerinden gitmek için bir bahane olamayacağı, böyle durumlarda yalnız ya da azınlık içinde kalınsa da hidayete uyulması gerektiği, zira her kişinin kendinden sorumlu olduğu ifade edilmek istenmiştir. Yanlış yolda olanlara karşı duyarsız ve nemelazımcı bir tutumun benimsenmesinden asla söz edilmemektedir. Hz. Ebû Bekir'in demek istediği de bu olsa gerektir. Dolayısıyla mümin öncelikle kendisine çeki düzen vermekle mükellef olsa da gücünün yettiği kadar isyanlara ve zulümlere de engel olmaya çalışmalıdır. Mezkûr rivayette bu ikinci emri toplu olarak ihmal eden insanların Allah'ın (c.c.) genel bir azabına uğrayabilecekleri uyarısı yapılmaktadır.

*"İçinizden yalnızca zulmedenlere isabet etmeyecek olan bir fitneden (azaptan) sakının ve bilin ki kuşkusuz Allah (c.c.) azabı şiddetli olandır."*⁴⁴ âyetinde de söz konusu azap türünden bahsedilmektedir. Günümüzde yaşanan Gazze mezâliminin faillerini durdurmak için Müslümanlar başta olmak üzere adalet ve vicdan sahibi olduğunu düşünen insanların ve yetkili yapıların yeterli

⁴² el-Mâide 5/105.

⁴³ Süleymân b. el-Eş'as el-Ezdî es-Sicistânî Ebû Dâvûd, *Sünen*, thk. Şuayb el-Arnâut - Muhammed Kâmil Karabelli (Beyrut: Dârü'r-Risâleti'l-Âlemiyye, 1430), 7/"Melâhim", 17 (No. 4338); İbn Mâce, *Sünen*, 5/"Fiten", 20 (No. 4005); Ebû Abdillâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel Ahmed b. Hanbel eş-Şeybânî, *el-Müsned*, thk. Şuayb el-Arnâut v.dr. (Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, 1421/2001), 1/208 (No. 30). Muhakkik Şuayb el-Arnâut hadisin isnadının Buhârî ve Müslim'in şartı üzere sahih olduğunu dile getirmiştir.

⁴⁴ el-Enfâl 8/25.

düzeyde bu zulümlere tepki göstermeyişi, doğrusu zikredilen âyet ve hadisler bağlamında düşünüldüğünde, ciddi derecede endişe vericidir. Böyle bir akibete düşür olmadan zalimlerin durdurulabilmesi, arzulanan ve uğrunda büyük çabalar sarf edilen en önemli hedeflerden biri olmalıdır.

Üstelik bu tür bir engel olma sadece mazlumların lehine değil aynı zamanda zalim olanların maslahatı için de elzem bir durumdur. Nitekim Enes b. Mâlik'ten rivayet edilen bir hadise göre Hz. Peygamber (s.a.v.) bir seferinde, *“Zalim olsun mazlum olsun kardeşine yardım et!”* buyurunca sahabeden biri, *“Ey Allah'ın Rasûlü! Mazlum olduğunda ona yardım ederim. Fakat zalim olduğunda ona nasıl yardım edebilirim?”* diye sordu. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.) zalime nasıl yardım edileceğini şöyle açıklamıştır: *“Onu zulümden engellersin. İşte bu, ona yapacağın yardımdır.”*⁴⁵ Günümüzde başta Müslümanlar olmak üzere vicdan sahibi insanlar Gazze vb. coğrafyalarda türlü zulümlere maruz kalan mazlumlara karşı üzerlerine düşen sorumluluğu maalesef yerine getirememektedir. Özellikle İslâm âlemi her konuda referans almaları gereken Kur'an'ı ve bir kısmı bu araştırmada ele alınan Hz. Peygamber'in (s.a.v.) hadislerini uygulamaya geçirmediği için ayrıca vebal altındadırlar. Hâlbuki söz konusu haksızlıklara engel olmaları sadece mazlumların ve kendilerinin lehine değil aynı zamanda zalimlerin de faydasına bir husustur. Zira zulmüne mâni olunan zalim, zikredilen son rivayetten de anlaşıldığı gibi en azından zulmün kötü akıbetinden korunmuş olacağı için avantajlı konumda bulunacaktır.

5. Verilen Mühlet Bittiginde Zalimin Kötü Âkıbeti

Zalimlerin zulmetme imkânı ve onlara verilen süre şüphesiz sınırsız değildir. Günün birinde verilen bu mühlet mutlaka sona erecektir. İşte o zaman yaptıklarının bedelini ödeyeceklerdir. Ancak zalimlerinin bir kısmı hatta birçoğu bu hayatta hiçbir bedel ödemedi ve zulmettikleri mazlumların hakları kendilerinden geri alınmadan ya da hak ettikleri cezanın sadece belli bir kısmını, insanların kurup yönettiği mahkemeler aracılığıyla ya da başka şekillerle dünyada ödedikten sonra ölüp gitmektedir. Diğer bir ifadeyle, âdetâ yaptıklarının tamamı ya da bir kısmı zanlarına göre yanlarına kâr kalmaktadır. Dolayısıyla her zalime verilen sürenin sonu aynı değildir. Bazıları için bu son her canlının mutlaka tadacağı ölümdür. Kimisi ise normal bir ölümle bu hayata veda edemeyip öncesinde yaptıklarının cezasını kısmen görmeye başlamaktadır.

Sünnetullah dünyada böyle cereyan etmektedir. Yani, bu hayat ceza ya da mükâfat yeri değil insanların özgür iradeleriyle sınandığı yer olduğu için

⁴⁵ Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, “İkrâh”, 7 (No. 6552).

kimi hikmetlere binaen Allah (c.c.) uygun gördüğü kişilere uygun gördüğü kadar birtakım cezalar vermiş olsa da tam bir muhasebe ve cezalandırma dünyada gerçekleşmemektedir. Dolayısıyla ilahî adaletin mutlak olarak tahakkuku için öldükten sonra dirilişin, hesap ve ceza gününün varlığı zorunludur. Başka bir deyişle, ilahî adaletin varlığı, ahiretin varlığını zorunlu kılmaktadır. Dirilişin en büyük aklî delillerinden biri de bu olsa gerektir. Aksi halde hâkimlerin en hâkimi olan yaratıcının mutlak adaleti gerçekleşmemiş olur. Bu ise muhaldir.

Zikredilen hakikat Kur'an'da birçok âyetle beyan edilmiştir. Örneğin bir yerde şöyle buyurulmaktadır: *"Sakin, Allah'ı (c.c.) zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah (c.c.) onları ancak, başlarını yukarıya dikerek ve (çağrıldıkları yere doğru) koşarak gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor. (O gün) gözleri kendilerine (bile) dönmez ve kalpleri bomboştur. (Ey Muhammed!) İnsanları kendilerine azabın geleceği günden korkut. (O vakit) zalimler, 'Ey Rabbimiz! Yakın bir süreye kadar bizi ertele de senin davetine icabet edelim ve peygamberlere uyalım.' derler. (Onlara), 'Daha önce, sizin için hiçbir zeval (yok olma) olmadığına yemin etmemiş miydiniz? Halbuki (sizden önce yine sizin gibi) kendilerine zulmedenlerin yerleşip (yaşadıkları) yerlere yerleştiniz ve onlara nasıl yaptığımız (davrandığımız) size açıkça belli olmuştu. Size (bu şekilde nice) örnekler açıkladık.' (denilecektir)."*⁴⁶

Yukarıdaki âyetlerden öncelikle zalimlerin muhakeme ve cezalandırılması için normalde verilen sürenin dünya hayatı boyunca devam ettiği açıkça dile getirilmektedir. Ancak son cümlelerden örnek olarak bazılarını dünyada da sonra gelenlere ibret olsun diye birtakım cezalar verildiği anlaşılmaktadır. Bunun hikmetleri bağlamında başka bir âyette de şöyle buyurulmaktadır: *"Andolsun, (yanlıştan) belki dönerler diye (ahiretteki) en büyük azaptan önce en yakın/düşük azabın bir kısmını onlara elbette tattırırız."*⁴⁷ Âyette sözü edilen azap doğal olarak dünya hayatına son veren türden değildir. Uyarıcı nitelikte olandır. Ancak Firavun ve kavmi gibi bunları dikkate almayan kimi zalimlere mazlumların içinde bulundukları kötü duruma son vermek için de uhrevî olandan önce ayrıca dünyevî birtakım cezalar verilmektedir.

Ebû Mûsâ el-Eş'arî'den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) bu minvalde, *"Muhakkak Allah (c.c.) elbet zalime mühlet tanır. Ta ki (süre dolup) onu yakaladığı zaman asla onu bırakmaz."* buyurduktan sonra şu âyeti okumuştur: *"Zalim olan memleketleri yakaladığı zaman, Rabbinin yakalaması işte*

⁴⁶ İbrâhîm 14/43-45.

⁴⁷ Secde 32/21.

böyledir. Şüphesiz onun yakalaması can yakıcı ve şiddetlidir.”⁴⁸ Âyet ve hadisteki şart cümlesinden zalimlerin bu dünyada cezalandırılmasının mutlak değil mukayyet ve meşrut olduğu anlaşılmaktadır. Zira mazlumların hukuku dünyada zalimlerden ne tarihte ne de günümüzde tam olarak alınabilmiş değildir. Ebû Hüreyre’den rivayet edilen şu hadiste ifade edildiği gibi bu ancak kıyamet günü gerçekleşecektir: “Mutlaka hakları sahiplerine elbette kıyamet günü ödeyeceksiniz. Hatta (darbeye maruz kalan) boynuzsuz koyun için (darbeden) boynuzlu koyundan kısasla hakkı geri alınır.”⁴⁹ Dünyada ise bu tür bir ödemenin gerçekleşmediği apaçıktır.

Nihayetinde insanların arasındaki mezâlimin mutlaka zalimlerden alınıp mazlumlara tastamam teslim ve tevdi edileceği anlaşılmaktadır. Zulmün üç çeşidinden söz eden, İbn Abbâs’ın rivayet ettiği bir hadis de yine bu gerçeği ortaya koymaktadır. Buna göre Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: “Zulüm üç türdür: Allah’ın (c.c.) bağışlamayacağı zulüm, Allah’ın (c.c.) bağışlayabileceği zulüm ve Allah’ın (c.c.) bırakmayacağı zulüm. Birincisi; şirk. Allah (c.c.), ‘Muhakkak şirk elbette büyük bir zulümdür.’⁵⁰ buyurmuştur. İkincisi; kulların kendileriyle Rableri arasındaki nefislerine (isyanlarla) yaptıkları zulümdür. Üçüncüsü ise; kulların birbirlerine yaptıkları zulümlerdir. Birbirlerine bu hakları ödetinceye kadar Allah (c.c.) asla onları bırakmaz.”⁵¹

Birinci zulüm olan şirk için Allah’ın (c.c.) kırmızı çizgisi denilebilir. Zira yüce zatından başka ilah edindiği için huzuruna müşrik ya da kâfir olarak çıkanları affetmeyeceğini; ikinci zulüm olan kişinin Rabbine karşı işlediği diğer isyanları ise bağışlayabileceğini Kur’an’da açıkça deklare etmektedir.⁵² Üçüncü olarak kulların birbirlerine yaptıkları zulümlere gelince mutlak adaletin tecellisi olarak hiç şüphesiz hak sahiplerinin haklarını karşı taraftan tastamam bir şekilde alarak kendilerine teslim edeceği dile getirilmektedir.

⁴⁸ Hûd 11/102. Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, “Tefsîr” 176 (No. 4409). Müslim, *Sahîhu Müslim*, “el-Birr ve’s-Sıla ve’l-Âdâb”, 61 (No. 2583).

⁴⁹ Müslim, *Sahîhu Müslim*, “el-Birr ve’s-Sıla ve’l-Âdâb”, 60 (No. 2582).

⁵⁰ Lokmân 31/13.

⁵¹ Ebû Dâvûd Süleymân b. Dâvûd b. el-Cârûd et-Tayâlisî, *el-Müsned*, thk. Muhammed b. Abdilmuhsin et-Türkî (Mısır: Dârü Hecer, 1419), 4/3/579 (No. 2223); Ebû Bekr Abdürrezzâk b. Hemmâm b. Nâfi’ es-San’ânî Abdürrezzâk, *el-Musannef* (Beyrut: Dâru’t-Te’sîl, 1437/2013), 10/234 (No. 21340). Elbânî rivayetin hasen olduğunu söylemiştir. bk. Ebû Abdirrahmân Muhammed Nâsiruddîn b. el-Hâcc Nûh b. Necâtî b. Âdem Elbânî, *Silsiletü’l-ehâdisi’s-sahîha ve şey’ün min fihhihâ ve fevâidihâ* (Riyad: Mektebetü’l-Ma’ârif, 1415), 4/560.

⁵² en-Nisâ 4/48, 116; Muhammed 47/34.

Ebû Hüreyre'den rivayet edilen bir hadiste de Hz. Peygamber'in (s.a.v.) insanlara şöyle bir uyarısı bulunmaktadır: *"Her kimin bir kimseye ırzından veya herhangi bir şeyden kaynaklı bir haksızlığı (mazlime/mezalim) varsa, dinar ya da dirhemini bulunmayacağı (o vakitten) önce bugün o kişiyle helalleşip ondan kurtulsun. Aksi halde salih ameli varsa yaptığı haksızlık kadarınca ondan alınır. Şayet hasenâtı yoksa zulmettiği kişinin (yine yaptığı haksızlık miktarınca) seyyiâtından alınır ve onun üzerine yüklenir."*⁵³

Hz. Peygamber (s.a.v.) bu konuda sadece sözlü bir uyarıda bulunmamış, bizâtihi kendi yaşantısıyla uygulayarak da sünnetini ortaya koymuştur. Nitekim Ebû Hüreyre'den rivayet edilen başka bir hadise göre (pahallıktan şikâyet eden) adamın biri Rasûlullâh'a (s.a.v.) gelip, *"Ey Allah'ın Rasûlü! Fiyat belirle!"* deyince o, *"Bilakis, (fiyatları düşürmeleri için insanlara) çağrı yaparım!"* buyurdu. Sonra başka bir adam gelip o da *"Ey Allah'ın Rasûlü! Fiyat belirle!"* deyince bu sefer o şöyle buyurdu: *"Bilakis, Allah (c.c.) (piyasanın dinamiklerine göre fiyatları) yükseltir ve indirir. Kuşkusuz ben elbette ki Allah'la (c.c.), hiçbir kimsenin benim yanımda alacağı bir hak olmadan karşılaşmak istiyorum."*⁵⁴

Sevvâd b. Ğaziyye ile Hz. Peygamber (s.a.v.) arasında gerçekleşen hadise de onun zulümden ne kadar sakındığını ve insanlığa olan güzel örnekliğini ortaya koyan bir sünnetidir. Rivayet edildiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.) Bedir günü ashabının saflarını düzeltiyordu. Elindeki okla onları düzene sokuyordu. Sırasından öne doğru çıkmış olan Sevvâd b. Ğaziyye'nin yanına geldi. Okla karnına hafifçe vurarak, *"Ey Sevvâd! Düzenli ol (Yerine geç)!"* buyurdu. O, *"Ey Allah'ın Rasûlü! Beni acıttın. Halbuki muhakkak Allah (c.c.) seni hak ve adaletle göndermiştir. Bana kısas hakkı tanı!"* dedi. Bunun üzerine Rasûlullâh (s.a.v.) karnını açtı ve *"Kıyasla hakkımı al!"* buyurdu. O derhal Rasûlullâh'a (s.a.v.) sarıldı ve karnını öptü. *"Ey Sevvâd! Bunu yapmaya seni ne sevk etti?"* buyurunca o, *"Gördüğün durumdayız. Seninle olan bu muhtemel son görüşmemizde cildimin cildine temas etmiş olmasını arzuladım."* diye karşılık verdi. Ardından Rasûlullâh (s.a.v.) onun için hayırla dua etti ve onun bu isteğini onaylamış oldu.⁵⁵ Dolayısıyla her hususta olduğu gibi insan hakları konusunda da insanlık için en güzel örnek Hz. Peygamber'dir (s.a.v.). Onun nübüvvetine inanan

⁵³ Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, "Mezâlim", 11 (No. 2317).

⁵⁴ Ebû Dâvûd, *Sünen*, "Büyû", 51 (No. 3450). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin isnadının sahih olduğunu dile getirmiştir.

⁵⁵ Ebû Muhammed Cemâlüddîn Abdülmelik b. Hişâm b. Eyyûb el-Himyerî el-Meâfirî İbn Hişâm, *es-Siretü'n-nebeviyye* (Mısır: Matba'atü Mustafâ el-Bâbî el-Halebî, 1375), 1/626. Elbânî rivayetin isnadının hasen olduğunu söylemiştir. bk. Elbânî, *Silsiletü'l-ehâdisi's-sahîha*, 6/808. Elbânî, *Silsiletü'l-Ehâdisi's-Sahîha*,.

insanların üzerine düşen en önemli vazifelerden biri önce kendi aralarında sonra da tüm insanlığa karşı nebevî adaleti sağlamaya çalışmaktır.

6. Zulümde Çığır Açıların Kötü Âkıbeti

İslâm'ın da ortaya koyduğu suçun şahsiliği ilkesinden hareketle bilfiil suçu işleyen kişinin sorumluluğunun yanı sıra suça yol ve çığır açan, sevk eden ya da neden olan gibi ortaya çıkmasında katkısı bulunan özel ya da tüzel kişilerin de sorumluluğu bulunmaktadır. Birinci ilke, Kur'an'da beş yerde, *"Hiçbir suçlu, başka bir suçlunun suçunu yüklenmez."*⁵⁶ şeklinde açıkça dile getirilmektedir. İkinci ilke ise, *"Böylece kıyamet gününde kendi ağır yüklerini (suçlarını) tam olarak, bilgisizce saptırdıkları kimselerin suçlarının da bir kısmını (neden oldukları kadarını) yüklenirler. Dikkat edin, yüklendikleri şey ne kötüdür."*⁵⁷, *"Ant olsun, onlar mutlaka kendi ağırlıklarını ve kendi ağırlıklarıyla beraber başka (sebepler oldukları) ağırlıkları yüklenecilerdir. Uydurmakta oldukları şeylerden de kıyamet günü şüphesiz, sorguya çekileceklerdir."*⁵⁸ gibi âyetlerde ifade edilmektedir.

Yeryüzünde kardeşini haksız yere zalimce öldürerek zulmü başlatan ve bu kötü çığır açan kişi, Kur'an'da da anlatıldığı gibi⁵⁹ Hz. Âdem'in iki oğlundan biri olan Kâbil'dir. Bu sebeple Hz. Peygamber (s.a.v.) onunla ilgili Abdullah b. Mes'ûd'dan rivayet edilen bir hadiste şöyle buyurmaktadır: *"Zulümle hiçbir cana kıyılmaz ki, Hz. Âdem'in ilk oğlunun o mazlumun kanından bir payı olmasın. Zira kuşkusuz o, öldürmeyi ilk sünnet kalandır/çığır olarak ilk başlatandır."*⁶⁰

Bu durum sadece ilk cinayeti işleyerek insanlara kötü örnek ve öğretici olan Kâbil için geçerli değildir. Bilakis kıyamete kadar kötülükte çığır açanların hepsi için geçerlidir. Ayrıca iyilikte çığır açanların da o iyilik birileri tarafından hayata geçirildikçe onun ecrinden payları olacaktır. Hz. Peygamber (s.a.v.) her iki durumu da şöyle açıklamaktadır: *"İslâm'da güzel bir çığır açan kimseye, bunun sevabı verilir. O açılan çığır/sünnete uyanların sevabından da kendisine verilir. Fakat onların sevabından hiçbir şey eksilmez. İslâm'da kötü bir çığır açan kimseye de onun günahı verilir. Ayrıca o kötü çığır/sünnete uyanların günahının misli de onun üzerine olur. Fakat onların günahı da azalmaz."*⁶¹

⁵⁶ el-En'âm 174; el-İsrâ 15; el-Fâtır 18; ez-Zümer 7; en-Necm 38.

⁵⁷ en-Nahl 16/25.

⁵⁸ el-Ankebût 29/13.

⁵⁹ el-Mâide 5/27-31.

⁶⁰ Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, "Enbiyâ", 2 (No. 3157).

⁶¹ Müslim, *Sahîhu Müslim*, "Zekât", 69 (No. 1017).

Çağımızın zalimleri, tarihteki zulüm çığını açan birçok zalimin yolunu izledikleri gibi, bilim ve teknolojiyi kötü emelleri için kullanmaları nedeniyle, farklı düzeylerde eziyet verici silahların masumlar üzerinde kullanımıyla, muhtemelen geçmişte eşine rastlanmamış büyük zulümleri hem işlemekte hem de kendilerinden sonra gelecek zalimlere yeni çığırar açmaktadırlar. Sonuçta hem kendi yaptıkları hem de neden oldukları ve gerçek dozunu tam olarak ancak Allah'ın (c.c.) bilebileceği, zulmün hesabının ve azabının çok büyük olacağını tahmin etmek işten bile değildir.

7. Zalim Karar Vericilerin Kötü Âkıbeti

Dünyada teorik olarak adaletin tesisi için muhtelif mahkemeler tarih boyunca varlığını korumuştur. Modern dünyada bu yapılar daha da sistemleşmiştir. Ancak günün sonunda kararı kadı, hâkim, yargıç vb. unvanlara sahip kişiler verdikleri için hata ihtimali kaçınılmazdır. Özel kişilerin yanı sıra tüzel kişilik olan komisyonların verdiği kararlarda dahi bu durum mevcuttur. Ancak hâkimlerin bireysel olarak verdikleri kararlarda doğal olarak bu oran daha yüksek olabilir. Bu konunun ehemmiyetine binaen Hz. Peygamber'in (s.a.v.) ağır sorumluluk içeren bu görevleri üstlenen kişilerle ilgili birtakım uyarıları bulunmaktadır.

Abdullah b. Ebû Evfâ'dan konuyla ilgili rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: *"Allah (c.c.), zulmetmediği sürece kadıyla beraberdir (ona yardım eder). Zulmettiğinde ise ondan yardımını keser. Bu durumda ona şeytan musallat olur."*⁶² Büreyde'den rivayet edilen başka bir hadiste de Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: *"Kadılar üç türdür: İki ateştedir. Birisi ise cennettedir. Hakkı bilip hakla hükmeden cennette olan kişidir. (Hakkı) bilmediği halde insanlarla ilgili hüküm veren kişi ateştedir. Hükümde zulmederek haksızlık yapan kişi de ateştedir."*⁶³ Rivayetin Hâkim'in kaydettiği formatında Hz. Peygamber'e (s.a.v.), *"Bilmeyerek haksız hüküm veren kişinin suçu ne?"* diye sorulunca, *"Onun suçu, hakkı (delilleriyle araştırıp) bilinceye kadar hüküm vermekten kaçınmamasıdır."* diye cevap verdiği nakledilmektedir.⁶⁴

⁶² Ebû İsa Muhammed b. İsa b. Sevrâ et-Tirmizî, *Sünen*, thk. Şuayb el-Arnaût-v.dr. (Beyrut: Dârü'r-Risâleti'l-Âlemiyye, ts.), "Ahkâm", 3 (No. 1379). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin isnadının hasen olduğunu ifade etmiştir.

⁶³ İbn Mâce, *Sünen*, "Ahkâm", 3 (No. 2315). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin sahih olduğunu söylemiştir.

⁶⁴ Ebû Abdillâh Muhammed b. Abdillâh en-Neysâbü'rî el-Hâkim, *el-Müstedrek*, thk. Âdil Mürşid-v.dr. (Beyrut: Dârü'r-Risâleti'l-Âlemiyye, 1439), 8/12. Muhakkik hadisin sahih olduğunu ifade etmiştir.

Bazı şârihler rivayetin şerhinde hâkimlik görevinin hassasiyetini ortaya koyan şu ifadeleri kullanmıştır: *“Bu hadise göre yeterli düzeyde bilgisi olmadığı halde hüküm veren kişi hükmü doğru olsun yanlış olsun günahkâr olur. Zira böyle bir kişinin bu görevi baştan kabul etmesi caiz olmaz, hüküm ve fetva vermesi de sahih olmaz.”*⁶⁵ Dolayısıyla ikinci gruptaki hâkimler dahi vebal altında kalıyorsa, bile bile kasıtlı olarak haksız hüküm verenlerin âkıbeti çok daha vahim olacaktır.

Günümüzde, Lahey-Uluslararası Adalet Divanı, Uluslararası Ceza Mahkemeleri ve Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi gibi nice mahkemeler bulunsa da Siyonist zalimlerin yaptıkları bu kadar zulme rağmen, bu kurumlarda görevli olan hâkimlerin o zalimler ve destekçileri aleyhinde hâlâ dişe dokunur bir karar veremeyişleri, hatta çoğu zaman onların lehine hüküm vermeleri, onların âhirette ne denli büyük bir hesapla ve hak ettiklerinde ne derece şiddetli bir azapla karşılaşabileceklerini göstermektedir.

8. Kavmiyetçilik Saikiyle Zulme Katılan Zalimin Kötü Âkıbeti

İnsanları adaletsizliğe ve zulme yönlendirme potansiyeli yüksek olan en büyük olumsuz motivasyonlardan biri, insanın kendisinin yanı sıra ait olduğu çekirdek aile başta olmak üzere farklı bağlarla mensubu olduğu küçük ve büyük toplulukların haksız yere de olsa çıkarlarını koruma refleksidir. İçinde bulunduğumuz 21. yüzyılda (hicrî 15. yüzyıl) ne kadar bilim ve teknolojiye ilerlemiş olsa dahi insanlık henüz adaletin tezahürüne büyük engel teşkil eden bu makro ya da mikro ırkçılıktan kurtulamamıştır.

Zikredilen alanlarda ilerlemenin ahlak ve etikte de olgunlaşmayı sebep-sonuç ilişkisi bağlamında gerçekleştirmediği anlaşılmaktadır. Hatta tam tersine Siyonist devlet ve destekçilerinin Gazze ve çevresinde uyguladıkları büyük zulüm gibi örneklere bakılırsa tam tersi bir durum gözükmektedir. Zira çağımızda en yüksek teknolojiye, bilime ve ekonomiye sahip olan bu yapıların Yahudi ırkçılığından da beslenerek emsaline az rastlanır büyüklükte zulümler yaptıkları ayan beyandır. Üstelik bu, iletişim teknolojisinin çok ileri düzeyde olması marifetiyle neredeyse tüm insanların gözleri önünde gerçekleşmektedir. Bir yılı aşkın süredir binlerce çocuk ve kadın başta olmak üzere nice masum insan hunharca ve en feci şekillerde katledilmektedir. Buna rağmen insanlık bu gidişata henüz dur diyebilmiş değildir.

Kâfir de olsa mazluma yardım etmeleri kendilerine emredilen Müslümanlar da seyirci konumda beklemektedir. Halbuki Kur'an'da konuya

⁶⁵ Muzhiruddîn el-Hüseyin b. Mahmûd b. el-Hasan ez-Zeydânî, *el-Mefâtîh şerhu'l-Mesâbîh*, thk. Nûruddîn Tâlib (Kuveyt: Dârü'n-Nevâdir, 1433), 6/4/313.

ilişkin inananlara şöyle bir uyarı yapılmıştır: *“Ey iman edenler! Kendiniz, ana babanız ve en yakınlarınızın aleyhine de olsa Allah için şahitlik yaparak adaleti titizlikle ayakta tutan kimseler olun. (Şahitlik ettikleriniz) zengin veya fakir de olsalar (adaletten ayrılmayın). Çünkü Allah (adalet emri gözetilmeye), ikisine de (onların maslahatlarının gözetilmesinden) daha layıktır. Öyle ise adaleti yerine getirmenizde hevânıza uymayın. Eğer (şahitlik ederken gerçeği) çarpıtırsanız veya (şahitlikten) çekinirseniz (bilin ki) şüphesiz Allah yaptıklarınızdan hakkıyla haberdardır.”*⁶⁶

Müslümanlar öncelikle kendi içlerinde emredilen adaleti yerine getirmekle sorumlu olmakla beraber diğer insan toplumlarına karşı da adaletli olmakla mükelleftir. Aynı zamanda başka toplulukların kendi aralarında gerçekleşen haksızlıklara da ellerinden geldiği kadar karşı durmalıdırlar. Hatta İslâm’da aslî değil aslî olana götüren vesile olarak meşru kılınan cihad ve savaş, adaletin tesisi, zulmün oluşmaması ya da oluşsa da ilk fırsatta ortadan kaldırılması için vardır.

Kur’an ve sünnette kavmiyetçilik gibi farklı saiklerle hem birbirlerine hem de başkalarına zulmetmemeleri inananlara emrolunmuştur. Bu tür bir taassuba Kur’an’da “Câhiliye hamiyeti” denilmiş ve kâfirlerin savaş motivasyonunun bu olduğu, Müslümanların ise akl-ı selîm ve kalb-i selîmi temsil eden sekînet ve takvâ üzere savaştıklarına vurgu yapılmıştır.⁶⁷ Hz. Peygamber de (s.a.v.) bunun yanı sıra “Câhiliye azâsı/bağlılığı” kavramını kullanarak bu tutumdan insanları mutlak olarak nehyetmiştir. Nitekim Übey b. Ka’b’dan rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *“Her kim câhiliye azâsıyla (nisbetiyle/aidiyetiyle kabilesine, kavmine vb.) intisap ederek paydaşlarından (haksız yere zulmüne destek vermeleri için) talepte bulunursa, ona babasının şeyini ısırtmasını söyleyin, (bunu ifade etmek için benim yaptığım gibi) kinaye yapmayın (açık söyleyin, yani asla ona, zulmüne destek vererek, yardım etmeyin)!”*⁶⁸

Böyle bir saikle mensup olduğu topluluğa haksız yere yardım eden kimselerle ilgili de Hz. Peygamber (s.a.v.), Abdullah b. Mes’ûd’dan rivayet edilen bir hadiste şöyle bir temsil yapmıştır: *“...Haksız yere kavmine yardım eden kimsenin misali, kuyuya düşmüş bir deve örneği gibidir. O (deveyi) kuyruğundan çekerek kuyudan çıkarmaya çalışırken (sürüklenip kuyuya yuvarlanan kişiye benzer, yani kavmiyle birlikte o da helak olur).”*⁶⁹

⁶⁶ en-Nisâ 4/135.

⁶⁷ el-Fetih 48/26.

⁶⁸ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 35/158 (No. 21234). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin hasen olduğunu söylemiştir.

⁶⁹ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 35/158 (No. 21234). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin isnadının hasen olduğunu söylemiştir.

9. Toprağı Gasp Eden Zalimin Kötü Âkıbeti

İslâm'ın korunmasını emrettiği haklardan biri de insanın özel mülkiyeti ya da topluma ait kamu malıdır. Onun için İslâm'da işgal değil fetih anlayışı hâkimdir. Yaratıcı, insanlara bu hassasiyeti emretmiştir. Ancak maalesef hem yakın-uzak tarihte hem de günümüzde gasp ve işgal yoluyla başka insanlara ait olan araziler kimi zalimler tarafından ele geçirilmiştir. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışıyla başlayan ve günümüzde de hâlâ süren Siyonist rejimin Filistin topraklarını işgali bu tür bir zulmü gösteren en ciddi örneklerdendir.

İslâm'ın bu husustaki hassasiyetini ortaya koyan Hz. Peygamber'den (s.a.v.) nakledilmiş birçok nas bulunmaktadır. Örneğin sahâbî Vâil b. Cuhr'tan konuyla ilgili şöyle bir hadise nakledilmektedir: "Hadramut'tan bir adam ile Kinde'den bir adam Hz. Peygamber'e (s.a.v.) geldiler. Hadramutlu olan, 'Ey Allah'ın Rasûlü! Kuşkusuz şu adam babamdan kalan bir toprağımı baskın çıkıp elimden aldı.' dedi. Kindeli olan da 'Bu benim elimdeki ekip biçtiğim toprağımdır. Onun burada hiçbir hakkı yoktur.' dedi. Hz. Peygamber (s.a.v.) Hadramutlu olana, '*Senin (iddianı ispatlayabilecek) açık delilin var mı?*' diye sordu. O, 'Hayır!' dedi. Hz. Peygamber (s.a.v.) ona, '*Sana onun (davalının) yemini kalmıştır.*' deyince o, 'Ey Allah'ın Rasûlü! Muhakkak bu adam üzerine yemin ettiği şeye aldırış etmeyen bir fâcirdir. Bundan hiçbir şekilde çekinmez.' dedi. Hz. Peygamber (s.a.v.) tekrar, '*Senin için ona karşı başka bir şey yoktur.*' buyurdu. O kişi de yemin etti. Ayrıldıktan sonra Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurdu: "*Dikkat edin! Eğer bu adam zulmederek o malı yemek için yemin etmiş ise mutlaka Allah'la (c.c.) kendisinden yüz çevirmiş olarak karşılaşır (rahmetinden uzak olur).*"⁷⁰ Rivayetin diğer formatında, "*Her kim zalimce bir toprağı ayırıp kendisine tahsis ederse gazabını üzerine celp etmiş olarak Allah'la (c.c.) karşılaşır.*"⁷¹ denilmektedir.

Ervâ bint. Üneys adındaki bir kadın, hakkını yediğini düşünerek sahabeden Saîd b. Zeyd'den davacı olup Mervan'a çıkmıştı. Yanına çağırınca Saîd ona şöyle dedi: "Ben, o kadının hakkından bir şeyi nasıl yerim? Halbuki Resûlullah'ın (s.a.v.), '*Her kim zulmen bir karış toprağı ele geçirirse kuşkusuz kıyamet günü yedi kat yerin altından itibaren o toprak onun boynuna tasma olarak geçirilir (bu yaptığıının vebali çok ağır olur).*' buyurduğunu işittiğime şahitlik yaparım."⁷²

⁷⁰ Müslim, *Sahîhu Müslim*, "İmân", 223 (No. 139).

⁷¹ Müslim, *Sahîhu Müslim*, "İmân", 224 (No. 139).

⁷² Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, "Bed'ü'l-Halk", 2 (No. 3026).

Sahâbeden Ya'lâ b. Mürre es-Sakafî'den rivayet edilen benzer bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) konuyla ilgili yine şöyle buyurmuştur: *"Kim haksızca bir toprağı ele geçirirse mahşere kadar onun toprağını taşımakla mükellef kılınır."*⁷³ Medineli meşhur yedi büyük fakihten biri olan tâbiî Urve b. Zübeyr'den nakledilen mürsel bir rivayete göre de Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Kim ölü bir toprağı diriltirse onun olur. Zalim bir damarın onda hiçbir hakkı olmaz."*⁷⁴

Örnek olarak zikredilen rivayetlerden hareketle, Filistin topraklarını işgal eden ve çevresinde, başta Bilâdü's-Şâm diye tabir edilen bölge olmak üzere, "arz-ı mev'ûde/vadedilmiş topraklar" diye nitelenen, geniş bir coğrafyayı işgal etmeyi planlayan Siyonist zalimlerin, zulmün her türüyle dopdolu olan hesap defterlerinin Allah (c.c.) katında çok kabarık olacağı anlaşılmaktadır.

10. Zalime Yardım Edenin Kötü Âkıbeti

Zalim kadar, zulmüne verdikleri destek oranında, destekçilerinin de vebali vardır. Nitekim Kur'an ve sünnette bu hakikati dile getiren birçok nas bulunmaktadır. Günümüzde gerçekleşen Gazze mezâlimi münasebetiyle özellikle zalimlere yardım edenlerin kötü akıbetini ifade eden bazı hadislerle aşağıda yer verilecektir.

İbn Ömer'den rivayet edilen bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: *"Kim zulümle bir husumete yardım ederse -zulme yardımcı olursa- vazgeçinceye kadar Allah'ın (c.c.) gazabı içinde kalır."*⁷⁵ Konuya dair Ebû Saîd el-Hudrî'den rivayet edilen başka bir hadiste de Hz. Peygamber (s.a.v.), *"Çevrelerini birtakım kimselerin çevirip kuşattığı emîrler olacaktır. Onlar zulmederler ve yalan söylerler. Kim onlara zulümlerinde yardım ederse ve yalanlarını tasdik ederse, o benden değildir, ben de ondan değilimdir. Kim de onların yalanlarını tasdik etmezse ve onlara zulümlerinde yardımcı olmazsa, ben ondanım o da bendendir."*⁷⁶ sözüyle zalime destekçi olmanın ağır vebaline işaret etmiştir.

Günümüzde Siyonistlere zulümlerinde öyle ya da böyle yardım edenler mutlaka bulunmaktadır. Bilinçsizce ya da zorunlu olarak böyle bir

⁷³ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 29/99 (No. 21234). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin isnadının hasen olduğunu söylemiştir.

⁷⁴ Ebû Abdillâh Mâlik b. Enes b. Mâlik b. Âmir el-Asbahî el-Medenî, *el-Muvattâ* (Muhammed b. el-Hasan eş-Şeybânî Rivayeti), thk. Abdulvehhab Abdüllatîf (Beyrut: el-Mektebetü'l-İlmiyye, ts.), "Kaza", 833.

⁷⁵ İbn Mâce, *Sünen*, "Ahkâm", 6 (No. 2320). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin sahih olduğunu söylemiştir.

⁷⁶ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 18/377 (No. 11873). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin sahih olduğunu söylemiştir.

destekte bulunanların Allah (c.c.) nezdinde mazur olmaları muhtemel olsa da bilinçli olarak birtakım çıkarlar vb. nedenlerle onlara arka çıkanlar, destekleri oranında Allah'ın (c.c.) gazabını üzerlerine çekmektedirler.

11. Mazlumun Bedduasını Alan Zalimin Kötü Âkıbeti

Türkçe atasözlerimizden olan, “Alma mazlumun ahını, çıkar aheste, aheste!” sözünde ifade edildiği gibi mazlum insanların bedduası Allah (c.c.) tarafından kabul görür. Nitekim İbn Abbâs’tan rivayet edilen bir hadise göre Rasûlullâh (s.a.v.), Yemen’e gönderirken Muâz b. Cebel’e şu vasiyeti de yapmıştır: “...Mazlumun bedduasından sakın! Zira kuşkusuz onunla Allah (c.c.) arasında hiçbir perde yoktur.”⁷⁷

Ebû Hüreyre’den rivayet edilen başka bir hadiste Hz. Peygamber (s.a.v.) yukarıda zikredilen rivayeti açıklar mahiyette şöyle buyurmuştur: “Üç kişi vardır ki, duaları reddolunmaz: İftar edinceye kadar oruçlu, âdil yönetici ve mazlumun duası/bedduası. Allah (c.c.) onu bir bulutun üstünde yükseltir, onun için gök kapıları açılır ve Rab şöyle buyurur: ‘İzzetime yemin ederim ki, bir zamandan sonra bile olsa mutlaka sana yardım edeceğim (hakkını sana iade edeceğim).’”⁷⁸

Hadis şârihleri, kâfir, âsî, fâcîr gibi olumsuz niteliklere sahip olsa da mazlum insanın bedduasının Allah (c.c.) katında kabul edileceğini dile getirmişlerdir.⁷⁹ Enes b. Mâlik’ten nakledilen, “Kâfir de olsa mazlumun bedduasından sakının!”⁸⁰ ile, Ebû Hüreyre’den aktarılan, “Mazlumun duası müstecâbtır. Fâcîr ise fücûru kendisiyle ilgilidir.”⁸¹ rivayetleri zayıf olmakla birlikte bu yorumu desteklemektedirler.

Kur’an’da iki âyetin sonunda, “...Kâfirlerin duası daima boşa çıkar.” buyurulmaktadır. Ancak birincisinin başında “Gerçek dua ancak O’nadır. O’ndan başka yalvardıkları ise onların isteklerine ancak, ağzına ulaşmayacağı halde, ulaşsın diye avuçlarını suya uzatan kimsenin isteğine suyun cevap verdiği kadar cevap verirler.”⁸² denilerek kâfirlerin Allah’tan (c.c.) başkasına yaptıkları duadan söz edilmektedir. İkincisinin başında da “(Cehennem bekçileri) derler ki: “Size peygamberleriniz açık mucizeler getirmemiş miydi?” Onlar, “Evet, getirmişti”

⁷⁷ Buhârî, *Sahîhu'l-Buhârî*, “Zekât”, 62 (No. 1425).

⁷⁸ Tirmizî, *Sünen*, “De’avât”, 145 (No. 3915). Muhakkik Şuayb el-Arnaût hadisin sahih olduğunu dile getirmiştir.

⁷⁹ Ebû Muhammed Bedruddîn Mahmûd b. Ahmed el-Aynî, *Umdetü'l-kârî şerhu Sahîhi'l-Buhârî* (Beyrut: Dâru'l-Fikr, ts.), 9/94.

⁸⁰ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 20/22 (No. 12549). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin isnadının zayıf olduğunu söylemiştir.

⁸¹ Ahmed b. Hanbel, *el-Müsned*, 14/398 (No. 8790). Muhakkik Şuayb el-Arnaût rivayetin isnadının zayıf olduğunu ifade etmiştir.

⁸² er-Ra’d 13/14.

derler. (Bekçiler), "Öyleyse dua edip durun" derler."⁸³ buyurularak kâfirlerin azaptan kurtulmak için yapacakları duanın boşa çıkacağından bahsedilmektedir. Dünyada zulme maruz kalan kişinin kâfir de olsa Allah'a (c.c.) ettiği dua ise âyetlerde sözü edilen duadan değildir. Bilakis mezkûr hadislerde müstecâb olan mazlumun duasına dahildir. Dolayısıyla zikredilen âyetler ile hadisler arasında herhangi bir çelişki bulunmamaktadır. Sonuç olarak on binlerce, hatta yüz binlerce mazlumun ahının, er ya da geç Siyonist zalimleri ve destekçilerini tutacağını söylemek mümkündür. Ancak dünyada, tarihin bazı dönemlerinde olduğu gibi ya gücü yeten başka zalimleri Allah'ın (c.c.) kendilerine musallat kılmasıyla ya da âdil insanların eliyle bunun gerçekleşeceğini öngörmek zor değildir. İsrâ sûresinde bu hakikate işaret edilmiştir.⁸⁴

Sonuç

Sınav yeri olan dünyada, insanlar arasında barışın ve adaletin tamamen gerçekleşip bilfiil uygulandığı; zulmün ve çatışmanın asla bulunmadığı cennet hayatı gibi bir yaşam ideali, hiç kuşkusuz gerçekçi değil ütöpik bir yaklaşım olur. Ancak insanlar yaratıcı tarafından, yeryüzünde ellerinden geldiği kadar böyle bir yaşamı tesis etmekle emrolunmuşlardır. Bunun için ihtiyaç duydukları temel teoriler, din adıyla kendilerine kitaplar ile onları tebliğ ve tebyin eden peygamberler aracılığıyla bildirilmiştir. Ayrıca mezkûr teoriler peygamberlerin hayatında müşahhaslaşıp örnek olması için pratiğe dönüştürülmüştür. Bunları anlamak ve yorumlamak için kendilerine akıl nimeti de bahşolunmuştur. Uygulayabilmeleri için yeterli düzeyde irade ve özgürlük yine onlara verilmiştir. Artık geriye kalan ve insanlardan beklenen, tüm bu imkânları kullanarak ve tercihlerini şeytandan yana değil rahmandan tarafa yaparak, dünyayı âdetâ bir cennet bahçesine çevirmeleridir.

Yaratıcı tarafından konulan bu hedefe insanlar yaratıldıkları günden itibaren kimi zamanlar yaklaştırmaya çalışmakla beraber bazen de günümüzde olduğu gibi ondan epeyce uzaklaşmışlardır. Bilim ve teknolojiye ciddi ilerlemeler kaydetmelerine rağmen ahlak ve etik değerlerde başta Siyonist zalimler ve destekçileri olmak üzere maalesef insanlık, sözü edilen hedeften çokça geri kalmıştır. İslâm'ın son kitabının ve peygamberinin yolundan gittiklerini iddia eden yaklaşık iki milyar Müslüman ise söylem olarak mezkûr amacı sahiplenmiş olsalar bile eylem noktasında maddi ve manevi kat etmeleri gereken ciddi mesafeler bulunmaktadır. Bu büyük açığı

⁸³ el-Mü'min 40/50.

⁸⁴ el-İsrâ 17/4-7.

kapatmaları için bir an önce siyasî, askerî, iktisadî ve ilmî alanda makul bir şekilde birlik ve ortaklık kurup önce kendi içlerinde âdil bir düzen kurmaları, ardından küresel düzeyde Siyonist rejim ve destekçileri gibi zalim yapılar üzerinde caydırıcı güç dengeleri kurmaları gerekmektedir.

Aksi halde, Allah (c.c.) katındaki kabul şartlarını sağlayamayan dualarla, karşılığı olmayan içi boş temennilerle ve hiçbir etkisi bulunmayan kınamalarla avunmaya devam edecekleri aşikârdır. Dolayısıyla evleviyet ve evveliyet açısından Müslümanların maddi-manevi hedeflerini doğru bir şekilde sıraya koymaları ve önem derecesine göre yukarıdan aşağıya dikey bir şekilde bunları belirlemeleri kaçınılmaz zorunluluktur. Aynı zamanda vakit kaybı olmaması için yatay ve paralel olarak eşleştirme yaparak bahsi geçen dört alan başta olmak üzere tüm sahalarda iş bölüşümü ve paylaşımı yapıp çok yoğun bir şekilde çalışmaları gerekmektedir. Zira kanaatimize göre ancak bu şekilde dünyada yaratıcının istediği âdil bir düzen kurmak mümkün olabilir.

Hem dünyada böyle bir yapı kurabilmek hem de âhirette yaratıcının rızasını ve cennetini kazabilmek için Müslümanların Kur'an ve sünnet rehberliğinde hareket edip bir an evvel inisiyatif almaları gerekmektedir. Araştırmada bu tür bir eyleme geçişin manevî saikleri zulüm ve zalimlerin kötü âkıbeti bağlamında ortaya konulmaya çalışılmıştır. Sonuç olarak zalimlerin ve destekçilerinin işin sonunda dünya ve âhirette zarar edenler olacağının yanı sıra onların zulmünü engellemeye muktedir olmayan ya da birtakım çıkarlarından vazgeçememeleri nedeniyle buna bilinçli olarak yanaşmayan Müslümanların da sorumluluktan kurtulamayacağı ve ne yapmaları gerektiği kısaca dile getirilmiştir. Bu satırların kaleme alındığı vakit, insanlığın gündeminde ön plana çıktığı için Gazze mezâlimi araştırmada örnek olarak seçilip özellikle vurgulanmıştır. Ancak Doğu Türkistan ya da Arakan gibi dünyanın muhtelif bölgelerinde yapılan zulümler de hiç şüphesiz araştırmanın konusunun kapsam alanına girmektedir. Zira zulmün türünün ya da zalimlerin kişiliklerinin farklı olması meseleyi değiştirmemektedir.

Kaynakça

- Abdürrezzâk, Ebû Bekr Abdürrezzâk b. Hemmâm b. Nâfi' es-San'ânî. *el-Musannef*. 10 Cilt. Beyrut: Dâru't-Te'sîl, 2. Basım, 1437.
- Ahmed b. Hanbel, Ebû Abdillâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel eş-Şeybânî. *el-Müsned*. thk. Şuayb el-Arnaût vd. 50 Cilt. Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, 1421.
- Avnüddîn, Ebû'l-Muzaffer Yahyâ b. Muhammed b. Hübeyre eş-Şeybânî ed-Dûrî. *el-İfsâh an me'âni's-sihâh*. thk. Fuâd Abdülmün'im Ahmed. 8 Cilt. Riyad: Dâru'l-Vatan, 1417.
- Aynî, Ebû Muhammed Bedruddîn Mahmûd b. Ahmed. *Umdetü'l-kârî şerhu Sahîhi'l-Buhârî*. 12 Cilt. Beyrut: Dâru'l-Fikr, ts.
- Babahanoglu, Veysel. "İsrail'in 'Yerleşimci' Politikası ve Filistin'e Yansımaları: Gazze Saldırıları". *Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 20/1 (2024), 175-196.
- Balpınar, Zafer. "Yahudi Milliyetçiliğinin Güç Kullanımı Üzerinden İsrail'in Güvenlik Anlayışına Olan Etkisi". *Akademik Ortadoğu Dergisi* 7/1 (2012), 79-101.
- Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmâîl. *Sahîhu'l-Buhârî*. 8 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 2. Basım, 1413.
- Çakırca, Burak. "Bati'nın Değer Sorununa Bir Örnek Olarak Gazze". *Ombudsman Akademik Özel Sayı 2 Gazze* (2024), 511-534.
- Duman, Furkan. "Gazze Deniz Ablukası". *Uluslararası Afro-Avrasya Araştırmaları Dergisi* 1 (2016), 1-13.
- Ebû Dâvûd, Süleymân b. el-Eş'as el-Ezdî es-Sicistânî. *Sünen*. thk. Şuayb el-Arnâut-Muhammed Kâmil Karabelli. 7 Cilt. Beyrut: Dâru'r-Risâleti'l-Âlemiyye, 1430.
- Elbânî, Ebû Abdirrahmân Muhammed Nâsiruddîn b. el-Hâcc Nûh b. Necâtî b. Âdem. *Silsiletü'l-ehâdisi's-sahîha ve şey'ün min fıkhihâ ve fevâidihâ*. 7 Cilt. Riyad: Mektebetü'l-Ma'ârif, 1415.
- Hâkim, Ebû Abdillâh Muhammed b. Abdillâh en-Neysâbûrî. *el-Müstedrek*. thk. Âdil Mürşid vd. 9 Cilt. Beyrut: Dâru'r-Risâleti'l-Âlemiyye, 1439.
- İbn Battâl, Ebû'l-Hasen Ali b. Halef b. Abdilmelik el-Bekrî el-Kurtubî. *Şerhu Sahîhi'l-Buhârî*. thk. Ebû Temîm Yâsir b. İbrâhîm. 10 Cilt. Riyad: Mektebetü'r-Rüşd, 2. Basım, 1423.
- İbn Hacer, Ebû'l-Fazl Şihâbüddîn Ahmed b. Ali b. Muhammed el-Askalânî. *Fethu'l-bârî bi şerhi'l-Buhârî*. thk. Muhammed Fuâd Abdülbâkî. 14 Cilt. Mısır: el-Mektebetü's-Selefiyye, 1380.

- İbn Hişâm, Ebû Muhammed Cemâlüddîn Abdülmelik b. Hişâm b. Eyyûb el-Himyerî el-Meâfirî. *es-Siretü'n-nebeviyye*. 2 Cilt. Mısır: Matba'atü Mustafâ el-Bâbî el-Halebî, 2. Basım, 1375.
- İbn Mâce, Ebû Abdillâh Muhammed b. Yezîd el-Kazvînî. *Sünen*. thk. Şuayb el-Arnaût vd. 5 Cilt. Beyrut: Dârü'r-Risâleti'l-Âlemiyye, 1430.
- İbnü'l-Cevzî, Ebü'l-Ferec Cemâlüddîn Abdurrahmân b. Ali b. Muhammed el-Cevzî. *Keşfü'l-müşkil min hadîsi's-Sahîhayn*. thk. Ali Hüseyin el-Bevvâb. 4 Cilt. Beyrut: Dârü'l-Vatan, ts.
- Kâdî İyâz, Ebü'l-Fazl İyâz b. Mûsâ b. İyâz el-Yahsûbî. *İkmâlü'l-mu'lim bi fevâidi Müslim*. thk. Yahyâ İsmâîl. 8 Cilt. Mısır: Dârü'l-Vefâ, 1419.
- Kefevî, Ebü'l-Bekâ Eyyûb b. Mûsâ el-Hüseynî el-Kırmî. *el-Külliyât*. thk. Adnân Dervîş - Muhammed el-Mısrî. Beyrut: Müessesetü'r-Risâle, ts.
- Kurtubî, Ebü'l-Abbâs Ahmed b. Ömer b. İbrâhîm. *el-Müfhim li mâ eşkele min telhîsi kitâbi Müslim*. thk. Muhyiddîn Dîb Mîstû vd. 7 Cilt. Dımaşk: Dârü İbn Kesîr, 1417.
- Mâlik, Ebû Abdillâh Mâlik b. Enes b. Mâlik b. Âmir el-Asbahî el-Medenî. *el-Muvattâ (Muhammed b. el-Hasan eş-Şeybânî Rivayeti)*. thk. Abdulvehhab Abdüllatîf. Beyrut: el-Mektebetü'l-İlmiyye, 2. Basım, ts.
- Muzhiruddîn, el-Hüseyn b. Mahmûd b. el-Hasan ez-Zeydânî. *el-Mefâtîh şerhu'l-Mesâbih*. thk. Nûruddîn Tâlib. Kuveyt: 6 Cilt. Dârü'n-Nevâdir, 1433.
- Müslim, Ebü'l-Hüseyn Müslim b. el-Haccâc. *Sahîhu Müslim*. 3 Cilt. İstanbul: Çağrı Yayınları, 2. Basım, 1413.
- Nevevî, Ebû Zekerıyyâ Yahyâ b. Şeref. *el-Minhâc şerhu Sahîhi Müslim b. el-Haccâc*. 18 Cilt. Beyrut: Dârü İhyâi't-Türâsi'l-Arabî, 2. Basım, 1392.
- Râgıb el-İsfahânî, Ebü'l-Kasım el-Hüseyn b. Muhammed. *el-Müfredât fî Ğarîbi'l-Kur'ân*. thk. Safvân Adnân ed-Dâvûdî. Dımaşk: Dârü'l-Kalem, 1412.
- Tayâlisî, Ebû Dâvûd Süleymân b. Dâvûd b. el-Cârûd. *el-Müsned*. thk. Muhammed b. Abdilmuhsin et-Türkî. 4 Cilt. Mısır: Dârü Hecer, 1419.
- Tirmizî, Ebû İsâ Muhammed b. İsâ b. Sevra. *Sünen*. thk. Şuayb el-Arnaût vd. Beyrut: 6 Cilt. Dârü'r-Risâleti'l-Âlemiyye, ts.
- Turhan, Turgut. "Uluslararası İnsancıl Hukuk ve İsrail'in Gazze Harekatı". *İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi* 41 (Ekim 2009), 161-181.